

opstaa i Anledning af den afsluttede Overenskomst. Det var et Ønske fra begge Sider, baade fra Arbejdsgivernes og Arbejdernes, at saadanne Stridigheder kunde afgøres ved en særlig Voldgiftsdomstol eller Voldgiftsret, men paa den anden Side vare begge Parter enige om, at en saadan Voldgiftsret ikke kunde virke tilfredsstillende, medmindre man ad Lovgivningsvejen fik tillagt den Ret til, at der for den kunde føres Vidner, navnlig saaledes, at de paa-gældende, hvis Forklaring ønskedes, fik samme Vidnepligt som over for de almindelige Domstole, og da en saadan Bestemmelse jo ikke kunde træffes den Gang, enedes man foreløbig om, at Stridigheder mellem Parterne skulde afgøres af den kgl. Lands-over- samt Hof- og Stadsret, indtil en Voldgiftsret med den Bemyndigelse, jeg har nævnt, var oprettet. Denne Henlæggelse af Stridighederne til Afgørelse af Lands-over- samt Hof- og Stadsretten var ikke heldig, og det vare Parterne fuldt klare over. Det er jo næmlig en given Ting, at disse Stridigheder let ville være af en saadan Beskaffenhed, at den nævnte Domstol ikke er egnet til at afgøre Stridighederne. Man kom da til mig under den sidste Del af Forhandlingerne og spurgte mig, om jeg kunde give nogen Udsigt til, naar Overenskomsten blev afsluttet, at der kunde udvirkes Lovhjemmel til at give den eventuelle Voldgiftsret den omhandlede Bemyndigelse, og jeg gav Tilsagn om, at jeg skulde i saa Hensende se at gøre, hvad jeg kunde. Lockouten blev derefter afsluttet, og ved Rigsdagssamlingens Begyndelse kom der et Andragende, som ogsaa har været omdelt til Medlemmerne her, fra Forretningsudvalget for Dansk Arbejdsgiver- og Mesterforening og fra Forretningsudvalget for de samvirkende Fagforbund om, at der maatte blive udvirket den omtalte Lovhjemmel ved Indretningen af Voldgiftsretten. Endelig i Januar d. A. kom der Meddelelse til mig om, at nu var man bleven enig om Valg af Medlemmer til Voldgiftsretten og navnlig ogsaa om, at disse til Voldgiftsretten saaledes valgte Medlemmer vare blevne enige om Valget af en Formand. Efter hvad der saaledes er passeret, har jeg for Folketinget fremsat et Forslag til Lov om Vidneførsel for Arbejds-Voldgiftsretter. Dette Forslag er med nogle Ændringer blevet vedtaget af det andet Ting og foreligger nu saaledes her for det høje Ting.

Jeg har ment at burde affatte Bestemmelsen i § 1 saaledes, at den fik et noget videre Omfang, end hvad der var

ligefrem nødvendigt af Hensyn til den Overenskomst, som var indgaaet mellem den bestaaende Arbejdsgiver- og Mesterforening og de bestaaende samvirkende Fagforbund. § 1 gaar saaledes ud paa, at naar der mellem en Centralforening af Arbejdsgivere og en Centralforening af Arbejdere er indgaaet en Overenskomst angaaende Ordningen af Arbejdsforhold i Industri, Haandværk og dermed beslygtede Virksomheder, skal der være Bemyndigelse til at tillægge den Voldgiftsret, som skal afgøre Stridigheder mellem Parterne, en saadan Beføjelse, at Vidneførslen til Brug for Voldgiftsrettens Afgørelser kan foretages overensstemmende med de Regler, der indeholdes i Forslaget. Betingelsen for, at dette imidlertid kan ske, er, at Voldgiftsretten har Sæde i Kjøbenhavn, og at Formanden skal være i Besiddelse af de Betingelser, som ere fastsatte for at kunne beskikkes til fast Dommer i en ordinær Ret. Afgørelsen af, om Formanden har disse Betingelser, er lagt i Justitsministerens Hænder. Der har været Spørgsmaal om, hvorvidt det ikke var rigtigt at sætte de nævnte Betingelser for Formanden noget strengere, om man ikke skulde fastslaa, at han skulde opfylde Betingelserne for at kunne være Medlem af Overretten. Det har jeg ment ikke vilde være tilraadeligt. Det har nu ganske vist været ønsket af flere Medlemmer, men paa den anden Side maa jeg erkende, og det maa vistnok alle, at det kan være saa vanskeligt at faa Formandspladsen besat, at der ikke er Grund til at gaa for yderligt med Kravene om de Kvalifikationer, som Formanden skal være i Besiddelse af.

De Regler, som i § 2 anføres for Vidneførselen, angaar først og fremmest Vidnepligten. Her har man selvfølgelig ikke kunnet gaa videre end til, at Pligten til at møde som Vidne for Voldgiftsretten indskrænkes til saadanne Personer, som kunne opfylde denne Pligt uden i for stort Maal at drages fra deres Værneting. Derfor er Vidnepligten kun paalagt Beboere i Kjøbenhavn, altsaa det Sted, hvor Voldgiftsretten har sit Sæde, og Beboere i de omkring Kjøbenhavn liggende Birker, som have Tinghus i Kjøbenhavn. Jeg har ment, at man kunde gaa hertil, da disse Beboere jo alligevel skulle møde i Kjøbenhavn for at afgive Vidnesbyrd, naar de stævnes til at afgive dette for ordinær Ret. — § 3 indeholder Bestemmelse om, at der uden for Kjøbenhavn kan optages Vidneførsel efter Reglerne for Gæsteretsbehandling efter Stævning, udtagen af den af Par-